

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, СДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛІПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ШОСУБОТИ

№ 19 (915)

Субота, 18 травня 1985 року | Ціна 2 коп.

В ІМ'Я ТОРЖЕСТВА МИРУ

Радісно і урочисто відзначили радицькі люди День Перемоги. В пам'ять про тих, хто віддав своє життя за щастя майбутніх поколінь, 4 травня, в передень 40-річчя Перемоги, відбувся Всеосоюзний комуністичний суботник.

Іого ініціаторами у Товаристві колективи Херсонського учбово-виробничого підприємства. Ще до початку зміни цехи і дільнини були святково прикрашені квітами, закличними транспарантами.

А розпочався суботник мітингом, на якому виступили директор підприємства Л. С. Бедуля, заступник

партсекретаря Херсонського УВП, котрий на загальних зборах ще 4 липня 1984 року прийняв рішення: відпрацювати 4 травня з найбільшою продуктивністю праці в ім'я торжества миру.

За закликом херсонців одноважно вийшли на суботник всі трудові колективи Товариства, які виробили продукції на суму 395,9 тисяч карбованців, у фонд одинадцяти п'ятирічки перераховано 43,8 тисячі карбованців.

Секретаря парторганізації Т. Е. Сербурова, секретаря комсомольської організації В. А. Литвинова, трудівників підприємства. Вони закликали всіх працюючих в день суботника на честь 40-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні працювати з найвищою продуктивністю, по-ударному.

У суботнику взяли участь 175 трудівників. Вони виробили товарної продукції на 13 тис. крб., зшили 1022 костюми.

За рахунок економленних матеріалів виготовлено 100 костюмів, що складає 1,2 тис. крб. товарної продукції в огіткових цінах.

Добре попрацювали члени нашого Товариства на території, закріплений за підприємством. Тут працює 200 чоловік. Вони навели зразковий порядок на под-

вір' підприємства та прилеглий до нього території.

Переможцям змагання в день суботника оголошено подяки. В цехах випущено стінніки, що розповідають про кращих трудівників.

Взяті соціалістичні здобувачі змагання на честь 40-річчя Перемоги дружинний колектив УВП перевірників.

В. ЛИСЯК,
секретар партійної
організації
Херсонського УВП

Працювали по-ударному

День 4 травня надзвичайно пам'ятиться трудівникам Херсонського учбово-виробничого підприємства. Ще до початку зміни цехи і дільнини були святково прикрашені квітами, закличними транспарантами.

А розпочався суботник мітингом, на якому виступили директор підприємства Л. С. Бедуля, заступник

закликали всіх працюючих в день суботника на честь 40-річчя Перемоги у Великій Вітчизняній війні працювати з найвищою продуктивністю, по-ударному.

У суботнику взяли участь 175 трудівників. Вони виробили товарної продукції на 13 тис. крб., зшили 1022 костюми.

За рахунок економленних матеріалів виготовлено 100 костюмів, що складає 1,2 тис. крб. товарної продукції в огіткових цінах.

Добре попрацювали члени нашого Товариства на території, закріплений за підприємством. Тут працює 200 чоловік. Вони навели зразковий порядок на под-

Ратному подвигу — трудові звершення

Весняний вітер ніжно пестить віхи дерев, бавиться кумачем святкових транспарантів, працівників, лагідно кубювідтише наше волосся і ніби промовляє: «От і прийшла до нас сорокова мирна весна — довгоожданна, радісна, переможна...».

Святково-підсесійний настір у ці дні у ветеранів Великої Вітчизняної війни. У роки тяжких виробувань вони, не жалюжівши свого життя, віддавали себе боротьбі з запеклим ворогом заради Великої Перемоги.

Віддаючи даніні пам'ятім, хто не дожив до Перемоги, на честь її славного ювілею мільйонів радянських людей вийшли на робочі місця, щоб ударною працею в день Всеосоюзного комуністичного суботника 4 травня ознаменувати цю важливу подію.

Серед трудових колективів Товариства, що серед перших підтримали почин міст-героїв Москви, Ленінграда і Волгограда, чимали внесок у загальні частці праці належать Київському дослідно-виробничому об'єднанню «Контакт». Його трудівники з великою віддачею, по-стахановськи попрацювали в дені суботника.

З початком робочої зміни у цехах об'єднання розгорнулося змагання за найвищу продуктивність праці, якість продукції, в тому числі за рахунок заощадження ресурсів. Тому вже незабаром у ВТК почала надходити готова продукція — реле, перемикачі, рулетки та інші вироби.

Дев'ята година. Короткий, хвилюючий мітинг. У ньому взяли участь завідуючі сектором обліку Мінського району Компартії України міста Києва М. М. Скалато, представники ад-

міністрації об'єднання, партбюро, комітету та комітету комсомолу.

Виступаючи на мітингу, ветеран Великої Вітчизняної війни комплектувальник цеху Павло Андрійович Довженко, бригадир Михайло Федорович Михалечко та Віктор Григорович Зелінський, інші трудівники запевнили колектив, що докладуть усіх зусилів, знань та уміння для того, щоб в цей день домогтися найвищих виробничих показників. Вони закликали колектив об'єднання ударною працею відзначити ратний подвиг радянського народу у Великій Вітчизняній війні.

І слова свого дотримали. У піднесено-святковій атмосфері, в якій проходив суботник, вони продемонстрували зрослу трудову і політичну активність, досягли значних успіхів у роботі.

...Уздовж чистого, світлого примищення третього цеху простягається «невтомний» конвеєр, праворуч і ліворуч від якого — робітниці в синій-бліхах халатах. Це — спасарі-складальниці. Біля кожної з них — вимпел з написом «Зразкове рабоче місце».

Вагомих здобутків у день суботника досягли багато трудівників, бригад. Серед них працівниця дільниці виготовлення вимірювальної стрічки п'ятого цеху Надія

Здається повільно рухається конвеєр та швидко зростає гора готових виробів. Проходить час, і от на склад почала надходити готова продукція. Першими рапортували про виконання взятих зобов'язань бригада комуніста М. Ф. Михайлченка. Цей дружинний колектив, який нараховує 34 трудівники, працює завжди ритмічно, завзято.

Ця бригада — одна з кращих у колективі, — розповідає начальник виробничого відділу Володимир Денисович Ігнатенко. — Характерним її рисами є організованість, дисципліна, взаємозамінність. Більшість трудівників опанувала суміжними професіями, що сприяє підвищенню кінцевих результатів роботи.

Це й допомагло досягти великих успіхів у праці — колектив бригади М. Ф. Михайлченка занесено на Дошку Пошани Мінського району міста.

Крім того, більш ніж 450 трудівників «Контакту» працювали на економленних матеріалах та енергоресурсах. Випущено продукції на 11,5 тисяч карбованців.

Самовіддано потрудилися в день комуністичного суботника на честь Великої Перемоги трудівники різних поколінь. Та особлива ретельність і зосередженість у роботі відчувається на робочих місцях ветеранів війни.

Крім того, Васильович Дериша таке, що не можна не захопитися. Де б не працювало трудівників, він завжди провівав високу активність у роботі, громадському житті, в усому по- казичному приклад.

Спочатку кілька років Анатолій Васильович працював в своему рідному колгоспі, що в селі Новоселівка Доманівського району Миколаївської області. Працював там, де потрібні були молоді та міцні робочі руки.

Та згодом захопився юнак різьбою по дереву. В його руках оживали зроблені ним речі, бо відчував він кокну барву дерева.

Втідні порадили йому податися до Одесського ремісничого училища. Швидко спливли роки на вчання. Після училища Анатолій Васильович опинився далеко від рідного села — в місті Котовську Одеської області.

Двадцятирічним юнаком прийшов він на Котовську меблеву фабрику. Хоч працювати доводилося в складних умовах, юнак швидко влився в ритмічне життя колективу, освоївши майже всі суміжні процеси.

Відтоді трудиться робітник на фабриці безперервно майже 30 років. І трудиться, треба сказати, бездоганно: своє змінне завдання трудинник виконує на 110—120

З НАЙВИШОЮ ВІДДАЧЕЮ

ОГЛЯД ЛИСТИВ

У редакційні пошти чимало частка належить листам читачів і заміткам наших кореспондентів, в яких йдеться про підсумки роботи на комуністичному суботнику, присвяченому 115-ій річниці з дня народження В. I. Леніна.

У членів УТОГ вже стало добром традицією на день «червоної суботи» показувати високу продуктивість і організованість праці. Не стало винятком і нинішнє трудове свято, яке відбулося напередодні 40-річчя Великої Перемоги. Це ще більше надало суботнику ділового і патріотичного настрою. У багатьох колективах включено до своїх лагідівність і патріотичність працівників.

У членів УТОГ вже стало добром традицією на день комуністичного суботника працювати з найвищою віддачею. Демонстрували високу злагодженість і ентузіазм. Про це редакційні написали заступник директора з виховної роботи Л. Н. Єршова. Ділом відповіді на заклик партії відповіли з наявності відмінної праці ветерани війни Я. С. Рубінштейн, Б. А. Соколов, А. К. Громов, які добре потрудились на благоустрої і озелененні міста.

Трудівники Сімферопольського УВП на день комуністичного суботника працювали з найвищою віддачею, демонстрували високу злагодженість і ентузіазм. Про це редакційні написали заступник директора з виховної роботи Г. П. Барвіненко. Він наводить зразки відмінної праці ветеранів війни. Герой, наче незримо, буде присутній серед працюючих.

Про це, зокрема, пише в своїй замітці голова Білгород-Дністровського МРВ УТОГ Одеської області Г. П. Барвіненко. Він наводить зразки відмінної праці ветеранів війни. Герой, наче незримо, буде присутній серед працюючих.

«Червона субота» на підприємствах і об'єднаннях УТОГ вилилася у справжнє свято труда, пройшла організовано і стала яскравим визволом праці по-комуністичному.

Зразки ударної праці показують ветерани Львівського швейного підприємства «Силует», відмінники виробництва Тетяна Сільвестрівна Хмай та Марія Михайлівна Дацько.

На знімку: Т. С. Хмай та М. М. Дацько на робочому місці.

Фото І. МІНДЕЛЯ.

В усьому — приклад

Життя у Анатолія Васильовича Дериша таке, що не можна не захопитися. Де б не працювало трудівників, він завжди провівав високу активність у роботі, громадському житті, в усому показичному прикладі.

Спочатку кілька років Анатолій Васильович працював в своему рідному колгоспі, що в селі Новоселівка Доманівського району Миколаївської області. Працював там, де потрібні були молоді та міцні робочі руки.

Та згодом захопився юнак різьбою по дереву. В його руках оживали зроблені ним речі, бо відчував він кокну барву дерева.

Втідні порадили йому податися до Одесського ремісничого училища. Швидко спливли роки на вчання. Після училища Анатолій Васильович опинився далеко від рідного села — в місті Котовську Одеської області.

Двадцятирічним юнаком прийшов він на Котовську меблеву фабрику. Хоч працювати доводилося в складних умовах, юнак швидко влився в ритмічне життя колективу, освоївши майже всі суміжні процеси.

Відтоді трудиться робітник на фабриці безперервно майже 30 років. І трудиться, треба сказати, бездоганно: своє змінне завдання трудинник виконує на 110—120

Л. СОЛОДКА.
Одеська область.

Поет — волено долі

Солтан Юсіф (Солтан Сардар оғлы Юсіфов) народився 1935 року в селищі Керімбеклі Фізулінського району Азербайджанської РСР. Семирічним хлопчиком втратив слух і мову. До першого класу сільської школи він прийшов тільки в тринадцять років. Тяжко було навчатися в звичайній школі глухоніому сільсь-

кому хлопчику. Після закінчення 7 класів він переріждає до Баку і вступає до школи робітничої молоді. Розпочалося нелегке самостійне життя Солтана. Буквально з азір опанував від тайствами спілкування з павоклинишнім світом, пізнав складне за своїми перепетіями життя великого столичного міста.

Після закінчення школи юнац вступає на заочне відділення культосвітнього факультету Бакинського бібліотечного технікуму. Одночасно працює підмайстром на промисловому підприємстві, знайомиться з новими людьми, і на власному досвіді виникає спосіб життя робітничого класу.

Вірш Солтан Юсіф почав писати ще в школі. У ті роки, коли загостренна увага хлопчика-інваліда почала зосереджуватися на навчаннях павоклинишної природи, коли тяжка самотність змусила його шукати співбесідника в самому собі. Після переїзду до Баку Солтан активно друкується в азербайджанській, вірменській та російській періодичній пресі. Його твори

звучать по республіканському радіо і телебаченню, друкуються в альманахах, в газетах і журналах братніх республік.

Протягом нетривалого часу вийшли з друку три поетичні збірки Солтана Юсіфа. Четверта книга віршів і поем включена до тематичного плану видавництва «Язичі». Поет є членом літературного об'єднання «Камертон» при редакції журналу «В едином строю». В 1983 році Солтану Юсіфу присуджено другу премію всеосвітнього конкурсу нечуючих поетів.

Заступник голови Центрального правління Азербайджанського товариства глухих, поет Солтан Юсіф і сьогодні на передньому краї життя. Він бере активну участь у громадській і виробничій діяльності товариства. Як комуніст, веде за собою беспартійних товарищів, їхніх родичів, піша вірші. Сповінені глубокого ліризму, непідробної широти воїнів друдають і хвилюють читача.

Юрій АСАДОВ,
член Спілки
журналістів СРСР.

ПОБРАТИМЫ

Давним-давно, пожалуй, это было,
Еще крепчала Киевская сила.
Одна заря в те годы пынилась
Над пенистым Днепром и над Кавказом.
Тогда, возможно, стали побратимы
Азербайджан мой с вольной Украиной.
Не знаю, как общались наши предки,
Каким наречьем, и остались след ли?
Безвестный старец — киевский историк
Запечатлев ли встречи наши вскоре?
Но знаю, что дружили в век старинный
Азербайджан мой с Украиной.
В самодержавную унылую эпоху
Путя же мами не покрылись мохом.
Делили хлеб настуженный по-братьски
Шахтер донецкий и настух цирванская.
И к Октябрю или дорогой длинной
Азербайджан мой с Украиной.
В кровавое и злое лихолетье,
Когда фашизм растекся по планете,
Планета в плечу в єкопах до победы
Столи на смерть здесь отцы и деды.
Закаливали дружбу до Берлина
Азербайджан мой с вольной Украиной.
И я сегодня, как зеницу ока,
Связь Украины берегу с Востоком.
Читал оды о полтавских хатах,
Об озорных черниговских девчатах.
Хочу, чтоб вечно были побратимы
Азербайджан мой с вольной Украиной.

КРАСАВІЦЫ-УКРАЇНКИ

Стан степенный ублажает
взгляд.
Не забыть мне чудные
глаза,
Что искрятся, словно
бирюза,
Милые сестренки-украинки.
Вы поете песни от души
В приднепровской сказочной
тиши.
И внимаю песням целый
мир,
Будто пьет волшебный
эликсир,
Милые сестренки-украинки.
Если же в ладонях хлеб
и соль,
В сердце гостя утихают
боль.
Забывает он про сеть забот,
Только к вам поближе
подходит,
Милые сестренки-украинки.
Не нужны лекарства
и бинты,
Над довольно вашей
красотой.
Вот улыбки — как святой
бальзам.
Исцелили сердце и глаза,
Милые сестренки-украинки.

Ваші руки собирають хлеб,
Что на ниве вироєс і окреп.
І в саду плодової урожай
Не без вас прославил этот
край,
Милые сестренки-украинки.
Гордость ваша — крутизна
горы,
Недоступна многим до
поры.

Но уж если час любви
придет,
Тот, кто рядом, счастлив
будет тог,
Милые сестренки-украинки.
Вижу вас и на сердце
теплее.

Нет на свете женщин
вас милей.
Потому я, преданный
Солтан,
Посылаю строчек караван
Дорогим сестренкам-
украинкам.

А придется Родину спасать,
Встанете с мечом
за землю-матю.

И о недожищих до зари
Песни сложат позже
кобзари,
Милые сестренки-украинки.

Солтан ЮСИФ.
Перевод с азербайджанського Ю. Асадова.

АНДРОПОВСЬКИЙ АВІАЦІЙНИЙ ТЕХНІКУМ ОГОЛОШУЄ

набір глухих та слабочуючих учнів, які мають неповну середню освіту, на денне навчання у спецгрупу по спеціальності «Інструментальне виробництво».

Заяви від вступників приймаються до 31 липня цього року.

До заяви треба додати: документ про освіту, медичну довідку форми 286, чотири фотокарти розміром 3×4 та витяг з трудової книжки для тих, хто працює.

Вступні екзамени з 1 по 20 серпня з російської мови (диктант) та математики (усно).

Особи, які закінчили неповну чи середню школу з оцінками «4» та «5» приймаються без вступних екзаменів.

АДРЕСА ТЕХНІКУМУ: 152903, м. Андропов Ярославської області, вул. Чкалова, 93.

ПРИЙМАЛЬНА КОМІСІЯ

Ісаак Аронович САПОЖНИКОВ

інструктором, а потім — за-
відучим організаційним
відділом. В лютому 1941 ро-
ку І. А. Сапожников обирає
ться заступником голови
Центрального правління
УТОГ.

У роки Великої Вітчизня-
ної війни Ісаак Аронович
працює інспектором Нарко-
мату, созаєзом Таджицької
РСР, а з грудня 1942 по
1944 рік — першим головою
Таджицького товариства
глухих. Після звільнення
України від німецьких
загарбників І. А. Сапожников
активно вклочається в роботу
по відродженню Українського
товариства глухих. У цей період він працює зав-
оргвідомом ЦП УТОГ.

У наступні роки І. А. Сапожников очільє навчально-виробничий комбінат у м. Києві, Палац культури імені А. В. Луначарського, а згодом стає художнім керівником цього культаціалу. Велику роботу провів Ісаак Аронович по організації діяльності та добору кадрів Республіканського театру міміки і жесту «Райдуга», будучи його першим директором.

І. А. Сапожников народився 10 серпня 1913 року в м. Києві родині робітника. Свою трудову діяльність розпочав малозорим фабрикантом посібником Наркомату охорони здоров'я УРСР. В 1934—1935 роках І. А. Сапожников почав навчання в Літературному інституті імені М. Горького в м. Москві. З 1935 по 1939 рік працює в Центральному правлінні УТОГ спочатку

П. П. Шпак, Т. Г. Фіяніна, О. С. Сушков, Ю. П. Максименко, Р. П. Дубинська, Г. П. Кузуб, Г. М. Мережко, П. М. Меркатун, О. Д. Углач, М. І. Герасимова, В. Н. Жукова, І. П. Здоровило, І. Т. Криволапов, М. І. Неплюй, М. Ф. Петроно, М. С. Полєв, В. Г. Пирогова, В. І. Седіна, Н. М. Солов'єв.

Сцена з вистави «Трифоропфа опера» у постановці художньої самодіяльності Одеського будинку культури.

Фото І. Мінделя.

**Редактор
П. БУЛАТОВ**

Адміністрація, партійна, профспілкова організації та більшість першопризваних УТОГ Кам'янсько-Подільського УВІТ глобом сумують з приходом передчасної смерті колишнього працівника підприємства, старшого інженера-економіста

ШНАЙДЕР
Татій Юхимович
ї висловлюють глибоке співчуття рідним та близьким покійної.